ວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2019
ອອກໂດຍຄະນະເຮັດວຽກສົນທິສັນຍາສາກົນ

ຕົ້ນສະບັບ: ພາສາອັງກິດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ A

ATT UNIVERSALIZATION TOOLKIT

1. ຊຸດເຄື່ອງມືສະບັບນີ້ ອອກແບບມາເພື່ອໃຜ? 1

2. ສົນທິສັນຍາ ATTແມ່ນຫຍັງ?..1

2.1 ເປັນຫຍັງ ສົນທິສັນຍາ ຈຶ່ງຖືກຮັບຮອງ?..1

2.2 ການຮັບຮອງ ແລະບັງຄັບໃຊ້..1

2.3 ມີປະເທດໃດແດ່ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ໃນສົນທິສັນຍາATT? 2

3. ເປັນຫຍັງ ການສ້າງຄວາມເປັນສາກົນ(universalization)ຂອງ ATT ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ?..................2

4. ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍັງ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍານີ້?..2

4.1 ຄວາມໂປ່ງໃສ..2

4.2 ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ..3

4.2.1 ຄວາມປອດໄພຂອງມະນຸດ..3

4.2.2 ຄວາມປອດໄພແຫ່ງລະດັບຊາດ 3

4.2.3 ຄວາມປອດໄພລະດັບພາກພື້ນ..3

4.3 ສິດທິມະນຸດ 3

4.4 ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ..4

4.5 ການຄວບຄຸມການຄ້າ ແລະຍົກລະດັບມາດຕະຖານການຄ້າ 4

4.6 ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົນໄກອື່ນ 4

5. ລັດພາຄີມີຄວາມທ້າທາຍຫຍັງໃນການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ?..4

6. ຄວາມຖາມທີ່ຖືກຖາມເປັນປະຈໍາ (FAQ)..5

6.1 ສົນທິສັນຍາສ້າງໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃດໃນການຄ້າອາວຸດທົ່ວໂລກ? 5

6.2 ຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບບັນດາປະເທດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ?..5

6.3 ຂອບເຂດຂອງສົນທິສັນຍາຄວບຄຸມຮອດໃສ?..6

6.3.1 ປະເພດອາວຸດແບບໃດທີ່ສົນທິສັນຍາ ATT ຄວບຄຸມ?.. 6

6.3.2 ການຖ່າຍໂອນປະເພດໃດແດ່ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ ATT?... 6

6.4 ພວກເຮົາສາມາດແນ່ໃຈວ່າລັດພາຄີເຄົາລົບຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາ?..............................6

6.5 ສົນທິສັນຍານີ້ຫ້າມລັດພາຄີນຳເຂົ້າອາວຸດຫຼື ບໍ່?...6

6.6 ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມມີບົດບາດອັນໃດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ?.............................7

1. ຊຸດເຄື່ອງມືສະບັບນີ້ ອອກແບບມາເພື່ອໃຜ?

ຊຸດເຄື່ອງມືເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນສາກົນ (Universalization Toolkit) ໄດ້ຖືກພັດທະນາ ໂດຍຄະນະເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາສາກົນ. ເອກະສານເຄື່ອງມື ແມ່ນເອກະສານ ທີ່ອອກແບບມາ ເພື່ອຊ່ວຍ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການສົ່ງເສີມການເປັນສາກົນຂອງATT – ລັດພາຄີ, ຫ້ອງການ ATT, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນ ລະຫວ່າງ ການສົນທະນາ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ລະຫວ່າງ ລັດພາຄີ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມຂອງຄະນະເຮັດວຽກ ATT.

2. ສົນທິສັນຍາ ATT ແມ່ນຫຍັງ?

ສົນທິສັນຍາການຄ້າອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ(ATT) ແມ່ນສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ຄວບຄຸມການຄ້າອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ ສາກົນ ໂດຍການສ້າງມາດຕະຖານສາກົນ ທີ່ສູງສຸດ ໃນການຄຸ້ມຄອງການຖ່າຍໂອນອາວຸດ ແລະ ສະແຫວງຫາການປ້ອງ ກັນ ແລະ ລົບລ້າງການຄ້າ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການປ່ຽນເສັ້ນທາງອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ.

ຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 1 ແມ່ນເພື່ອ:

- ສ້າງຕັ້ງມາດຕະຖານສາກົນສາມັນ ທີ່ສູງທີ່ສຸດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ປັບປຸງລະບຽບການ ຂອງການຄ້າອາວຸດແບບປົກກະຕິ ລະດັບສາກົນ;
- ສະກັດກັ້ນ ແລະ ລົບລ້າງການຄ້າຂາຍອາວຸດແບບປົກກະຕິ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຫັນປ່ຽນເສັ້ນທາງ;

ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງ:

- - ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນສັນຕິພາບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖຽນລະພາບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ;
- - ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ;
- ຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມື, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດພາຄີ ໃນການຄ້າສາກົນດ້ານອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ, ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ລະຫວ່າງ ລັດພາຄີ(ປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ).

"ນີ້ເປັນການເປີດໜ້າໃໝ່ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ ຮ່ວມຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອນໍາເອົາໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃຫ້ແກ່ການຄ້າອາວຸດທົ່ວໂລກ." — ທ່ານ Ban Ki Moon

ATT ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນສັນຕິພາບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖຽນລະພາບຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມື, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

2.1 ເປັນຫຍັງ ສົນທິສັນຍາຈຶ່ງຖືກຮັບຮອງ?

ATT ໄດ້ຖືກຮັບຮອງກໍ່ເພາະວ່າ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ຮັບຮູ້ວ່າ

"ການຂາດມາດຕະຖານສາກົນ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ໂອນຖ່າຍອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ ເປັນ ປັດໃຈ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດການປະທະກັນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາຊົນ, ອາດຊະຍາກໍາ ແລະ ການກໍ່ການຮ້າຍ, ທໍາລາຍສັນຕິພາບ, ຄວາມປອງດອງຊາດ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ການພັດທະ ນາແບບຍືນຍົງ. ມະຕິ 61/89 ມຸ່ງໄປເຖິງສົນທິສັນຍາການຄ້າອາວຸດ: ສ້າງມາດຕະຖານສາກົນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ການນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ການໂອນຖ່າຍອາວຸດແບບປົກກະຕິ).

2.2 ການຮັບຮອງ ແລະບັງຄັບໃຊ້

ສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເອົາ ຈາກມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດໃນວັນທີ 02 ເມສາ 2013 ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນວັນທີ 24 ທັນວາ 2014, ໄດ້ກາຍເປັນສົນທິສັນຍາສະບັບທຳອິດຂອງໂລກ ທີ່ມີການຜູກມັດທາງກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການໂອນຖ່າຍອາວຸດຮູບ ແບບປົກກະຕິ.

2.3 ມີປະເທດໃດແດ່ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ(ເປັນພາຄີຂອງ)ສົນທິສັນຍາ ATT?

ໃນປະຈຸບັນ, ມີຫຼາຍກວ່າ 110 ປະເທດ ໄດ້ກາຍເປັນລັດພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ.

ຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ ກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງການເຂົ້າຮ່ວມໃນATT, ລວມທັງ ສະພາບລວມຂອງພາກພື້ນ, ມີຢູ່ໃນເວັບໄຊທ໌ຂອງATT ທີ່: https://www.thearmstradetreaty.org/treaty-status.html?templateId=209883

3. ເປັນຫຍັງ ການສ້າງຄວາມເປັນສາກົນ(universalization)ຂອງ ATT ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ

ໃນມາດຕາ 17 (4) ຂອງສົນທິສັນຍາ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ກອງປະຊຸມຂອງລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ ຢ່າງເປັນທາງການຂອງຕົນ. ມາດຕາ 17(4) (ຂ) ສະເພາະໃຫ້ກອງປະຊຸມລັດພາຄີ "ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ໂດຍສະເພາະການສົ່ງເສີມຄວາມເປັນສາກົນ" . ສົນທິສັນຍາ, ໂດຍຜ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງມັນ, ຕາມຄຳເວົ້າ, ກຳນົດການສົ່ງເສີມຄວາມເປັນສາກົນ ຂອງສົນທິສັນຍາ ເປັນອົງປະກອບ ທີ່ສຳຄັນ ທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍກອງປະຊຸມລັດພາຄີ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຄວາມເປັນສາກົນຂອງສົນທິສັນຍາ ແມ່ນເປັນບູລິມະສິດທີ່ CSP3 ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາຄວາມເປັນສາກົນ(Universalization) (WGTU), ບັງຄັບໃຫ້ສົ່ງເສີມການເປັນສາກົນຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ "ການພັດທະນາກິດຈະກຳ ແລະ ເປົ້າໝາຍສະເພາະເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນ".

'ການເປັນສາກົນ' ຂອງສົນທິສັນຍາ ປະກອບມີ ການຂະຫຍາຍສະມາຊິກຂອງສົນທິສັນຍາເ ພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີລັດພາຄີຫຼາຍເທົ່າ ທີ່ເປັນໄປໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າ ແນວຄິດຂອງຄວາມເປັນສາກົນ ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງສົນທິສັນຍາ, ມັນສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ເພື່ອໝາຍເຖິງການຂະຫຍາຍຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງສົນທິສັນຍາ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ທີ່ຈະຕ້ອງມີລັດພາຄີເຂົ້າຮ່ວມATT ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພາະວ່າ ລະບົບກົດລະບຽບ ລະຫວ່າງ ປະເທດ ຈະເຮັດວຽກໄດ້ ພຽງແຕ່ຖ້າລັດພຽງພໍ ລົງທະບຽນ. ມີຈຸດເລັກນ້ອຍ ທີ່ຜູ້ສົ່ງອອກ ທີ່ມີສະຕິບໍ່ຫຼາຍປານໃດ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຖ່າຍໂອນອາວຸດ; ອາວຸດທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຍັງສາມາດມີແຫຼ່ງທີ່ມາ ບ່ອນທີ່ການຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ຢູ່

ໃນທາງປະຕິບັດ, ສົນທິສັນຍາ ຫຼື ກົດໝາຍສາກົນ ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍ ທີ່ລັດທັງໝົດ ເປັນພາຄີ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ ມີລັດຈຳນວນຫຼາຍ ຫຼື ປະເພດໃດແດ່ ເພື່ອບັນລຸ 'ຄວາມເປັນສາກົນ' ໃນສະພາບການຂອງສົນທິສັນຍາ ATT? ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2018, ກອງເລຂາ ATT ໄດ້ວິເຄາະວ່າ ມີຈຳນວນຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າອາວຸດ 50 ອັນດັບທຳອິດ ແຫ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສົນທິສັນຍາ. ຈາກຜົນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບັນດາປະເທດສົ່ງອອກອັນດັບໜຶ່ງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ - 73% ຂອງບັນດາປະເທດສົ່ງອອກອາວຸດອັນດັບໜຶ່ງຂອງໂລກ, ກວມເອົາ 71% ຂອງການສົ່ງອອກອາວຸດ ແມ່ນລັດພາຄີ ຫຼື ປະເທດລົງນາມ. ມີພຽງ 53% ຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າອັນດັບຕົ້ນ, ກວມເອົາ 36% ຂອງການນຳເຂົ້າອາວຸດ, ແມ່ນລັດພາຄີ ຫຼື ຜູ້ລົງນາມ. ຍັງມີວຽກອີກຫຼາຍ ເພື່ອທັນສົນທິສັນເປັນສາກົນ.

ຈຸດຢືນ ອາດຈະເປັນເວລາ ທີ່ມີລັດພຽງພໍ ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ ກຳລັງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ເປັນມາດຕະຖານຂອງການຍຶດໝັ້ນ ໃນຫຼັກການຂອງສົນທິສັນຍາ - ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂດຍປະເທດພາຄີ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດ - ເກີດຂຶ້ນ. ການທັນເປັນສາກົນ (Universalization) ບາງທີ ອາດບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມ ຂອງເລື່ອງປະລິມານ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນຄຳຖາມພຶດຕິກຳຂອງລັດພາຄີເອງ.

4. ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍັງໃນການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍານີ້?

ຈຸດປະສົງຂອງ ATT, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 1 (ແລະ ພາກທີ 1 ຂອງເອກະສານນີ້) ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນທາງບວກ, ເຊິ່ງໄດ້ວາງໄວ້ ໃນຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາ. ການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ ຫມາຍເຖິງ ການກາຍເປັນສ່ວນຫນຶ່ງ ຂອງປະຊາຄົມໂລກ ປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງ ATT ໄດ້; ປະຊາຄົມຂອງລັດພາຄີ ທີ່ດຳເນີນການຄ້າສາກົນ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງດີ ໃນດ້ານອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ, ເພື່ອຈຸດປະສົງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 1.

4.1 ຄວາມໂປ່ງໃສ

The ATT promotes transparency through initial reports on implementation and annual reports on transfers, as well as voluntary information exchange.

The ATT offers States Parties the opportunity to open transparent channels of communication at the bilateral and multilateral levels. This helps to:

ATT ສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສ ໂດຍຜ່ານບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການຖ່າຍໂອນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແບບສະໝັກໃຈ.

ATT ສະເໜີ ໃຫ້ລັດພາຄີ ເປີດຊ່ອງທາງການສື່ສານ ຢ່າງໂປ່ງໃສ ໃນລະດັບສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ. ນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້:

- ກຳນົດບັນຫາ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຮ່ວມກັນ;
- ສ້າງຄວາມຫມັ້ນໃຈ;
- ຮ່ວມມື ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງມາດຕະຖານການຄ້າ;
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປະເມີນການປະຕິບັດ ຕາມສົນທິສັນຍາ;
- ກຳນົດທ່າອ່ຽງໃນການໂອນຖ່າຍອາວຸດ;
- ສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບວິທີການລັດພາຄີປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ກຳນົດການປະຕິບັດ ທີ່ດີທີ່ສຸດ;
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືສາກົນ; ແລະ
- ຊ່ວຍຈັບຄູ່ລັດພາຄີ ທີ່ມີຊັບພະຍາກອນ ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ທຸກປະເທດ ລ້ວນແຕ່ ມີຄວາມເປັນຫ່ວງ ດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ. *ATT* ພິຈາລະນາເລື່ອງນີ້ ໂດຍການອະນຸຍາດ ໃຫ້ລັດຕ່າງໆ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນດ້ານການຄ້າ ທີ່ລະອຽດອ່ອນ ຫຼື ຄວາມປອດໄພແຫ່ງຊາດ ຈາກບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ / ຫຼື ເຮັດໃຫ້ບົດລາຍງານຂອງພວກເຂົາ ມີໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີອື່ນໆເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນສາທາລະນະທົ່ວໄປ.

4.2 ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ

4.2.1 ຄວາມປອດໄພຂອງມະນຸດ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ໃນຄຳບັນຍາຍຂອງສົນທິສັນຍາ ATT, ການຄ້າທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມ ໃນອາວຸດແບບປົກກະຕິ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ມະນຸດສະທຳ.

ການມີອາວຸດ ແລະ ການນຳໃຊ້ ໃນທາງທີ່ຜິດ ມີຜົນກະທົບທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງມະນຸດ ທັງໃນສະຖານະການຂັດແຍ່ງ ແລະ ຄວາມບໍ່ຂັດແຍ່ງ. ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ການສູນເສຍຊີວິດ ແລະ ບາດເຈັບ, ແຕ່ພວກເຂົາ ອາດຈະນຳໄປສູ່ການຍົກຍ້າຍຂອງພົນລະເຮືອນ; ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ; ແລະ ຜົນສະທ້ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ ເສດຖະກິດ ຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ການສະສົມ ແລະ ການໄຫຼວຽນຂອງອາວຸດ ແລະ ລູກປືນ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ສາມາດເປັນສາເຫດການປະທະກັນດ້ວຍກຳລັງອາວຸດ ແລະ ສາມາດສືບຕໍ່ຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ພົນລະເຮືອນ ເປັນໄລຍະຍາວ ໃນຍຸກຫຼັງການປະທະກັນ.

ສົນທິສັນຍາATT ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນຄວາມປອດໄພຂອງມະນຸດ. ມາດຕາ 6(3) ໄດ້ລະບຸວ່າ : ຫ້າມປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີອະນຸຍາດ ໃຫ້ການໂອນຖ່າຍອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ ໃນກໍລະນີ

> "ທີ່ຮູ້ໄດ້ວ່າ ການອະນຸຍາດ ຖ່າຍໂອນອາວຸດ ຫຼື ຍຸດໂທອຸປະກອນ ຈະຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳ ຂ້າລ້າງເຜົ່າພັນ, ກໍ່ອາດຊະຍາກຳຕ້ານມະນຸດຊາດ, ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງຂອງສົນທິສັນຍາGeneva ປີ1949, ການໂຈມຕີ ທີ່ແນໃສ່ ເປົ້າໝາຍພົນລະເຮືອນ ຫຼື ພົນລະເຮືອນ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງ ເຊັ່ນນັ້ນ, ຫຼື ອື່ນໆ. ອາດຊະຍາກຳສົງຄາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ."

4.2.2 ຄວາມປອດໄພແຫ່ງລະດັບຊາດ

ສົນທິສັນຍາ ມີພາກສ່ວນທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ການຮັບປະກັນວ່າ ອາວຸດທີ່ມີຢູ່ນັ້ນ ຍັງຄົງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຜູ້ໃຊ້ ທີ່ມີຮັບຜິດຊອບ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການສະໜອງອາວຸດ ໃຫ້ແກ່ອົງການອາດຊະຍາກຳ.

ການມີອາວຸດຜິດກົດໝາຍ ສາມາດສ້າງຄວາມທ້າທາຍ ຕໍ່ຂະແໜງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລັດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ພະນັກງານປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນການສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງ ພາຍໃນປະເທດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ການປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ສາມາດຊ່ວຍກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງ ໃນລະບົບແຫ່ງຊາດທີ່ມີຢູ່ - ອະນຸຍາດໃຫ້ລັດຕ່າງໆດຳເນີນການວິເຄາະ ຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ ແລະ ດ້ານວິຊາການ, ຖ້າຈຳເປັນ, ເພື່ອຊ່ວຍປິດຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຮັບປະກັນລະບົບຄວບຄຸມແຫ່ງຊາດຂອງພວກເຂົາ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮອບດ້ານ.

ສົນທິສັນຍາ ຍັງໄດ້ລະບຸ ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ກັບການເຄື່ອນໄຫວອາວຸດສາກົນ ໂດຍ/ຫຼື ໃນນາມຂອງລັດພາຄີເພື່ອການນຳໃຊ້ຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະ ອາວຸດ ຍັງຢູ່ພາຍໃຕ້ສິດຂອງພັກລັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການໂອນອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ກອງທັບ ທີ່ປະຕິບັດ ບໍ່ໄດ້ເປັນ 'ການຖ່າຍໂອນ' ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຍ້ອນວ່າ ອາວຸດບໍ່ໄດ້ຖືກໂອນຄືນ (ຫຼືປະໄວ້) ຫຼັງຈາກສຳເລັດພາລະກິດດັ່ງກ່າວ.

4.2.3 ຄວາມປອດໄພພາກພື້ນ

ATT ສາມາດປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນ ການໄຫຼວຽນຂອງອາວຸດ, ລູກປືນ ຜິດກົດຫມາຍ ຂ້າມຊາຍແດນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສະຖຽນລະພາບຂອງອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງພາກພື້ນ.

ສົນທິສັນຍາ ຍັງຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມື, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຮ່ວມທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ພ້ອມທັງ ສ້າງຂອບເຂດການເພີ່ມທະວີຂອບເຂດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນການຕ້ານການຫັນປ່ຽນເສັ້ນທາງ ແລະ ການຄ້າຜິດກົດໝາຍ.

4.3 ສິດທິມະນຸດ

ດ້ວຍການລວມເອົາ ມາດຕາ 6 ແລະ 7, ລັດພາຄີຂອງATT ຕ້ອງວາງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດສາກົນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມະນຸດສະທຳສາກົນ ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການຕັດສິນໃຈ ຖ່າຍໂອນອາວຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 7, ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ເງື່ອນໄຂການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ກ່ອນທີ່ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຖ່າຍໂອນ, ຢ່າງໜ້ອຍ, ອາວຸດ, ລູກປືນ, ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ອົງປະກອບ ທີ່ກວມເອົາພາຍໃຕ້ມາດຕາ 2(1), 3, ແລະ 4 ຂອງສົນທິສັນຍາ, ແລະ ປະຕິເສດ. ການສົ່ງອອກ ທີ່ສະເໜີ ຫາກມີ "ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີນຂອບເຂດ" ທີ່ອາວຸດ ທີ່ສົ່ງອອກອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດ ຫຼື ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການລະເມີດກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດສາກົນ ຫຼື ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍມະນຸດສະທຳສາກົນ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ATT ເສີມຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດສາກົນ ແລະ ປັບປຸງໂດຍນຳເຂົ້າສູ່ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ, ປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ໃນການຄ້າອາວຸດແບບປົກກະຕິ.

ສົນທິສັນຍາ ຍັງໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ຜົນກະທົບທາງລົບ ຂອງການຂັດແຍ່ງ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ເຫັນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ອີງໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ໃນເກນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ (ເບິ່ງມາດຕາ 7(4)).

4.4 ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ATT ສາມາດມີບົດບາດ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) 16.4 (ເພື່ອ 'ຫຼຸດຜ່ອນການໄຫຼເຂົ້າທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ອາວຸດທີ່ຜິດກົດໝາຍ' ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃນປີ 2030); SDG 5.2 (ເພື່ອລົບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະເດັກຍິງ); ແລະ SDG 11 (ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເມືອງປອດໄພ, ລວມ, ທົນທານ ແລະ ຍືນຍົງ). ການພິຈາລະນາວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ATT ສາມາດຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ SDGs ໄດ້ແນວໃດ ແມ່ນເປັນບັນຫາຂ້າມຜ່ານ ທີ່ບັນດາຄະນະປະຕິບັດງານຂອງ ATT ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະກອບ ເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ.

ຂໍ້ກຳນົດຂອງສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບຄວາມໂປ່ງໃສ, ການເກັບບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ, ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ ຍັງຈະປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ 16.a ຂອງ SDGs, ເພື່ອແນໃສ່ "ເສີມຂະຫຍາຍບັນດາສະຖາບັນແຫ່ງຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃນນັ້ນ ມີການຮ່ວມມືສາກົນ, ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນທຸກຂັ້ນ. ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຕ້ານການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ."

4.5 ການຄວບຄຸມການຄ້າ ແລະ ຍົກລະດັບມາດຕະຖານການຄ້າ

ATT ພະຍາຍາມສ້າງມາດຕະຖານທົ່ວໂລກ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ການຖ່າຍໂອນອາວຸດທັງໝົດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດຽວກັນ. ໃນການສ້າງມາດຕະຖານການຄ້າສາກົນ ແລະ ຂອບການປະຕິບັດຕາມ, ATT ຊ່ວຍສ້າງສະໜາມຫຼິ້ນລະດັບໃນການຄ້າອາວຸດ.

ສະມາຊິກອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ສະແດງການສະໜັບສະໜູນATT ສຳລັບເຫດຜົນນີ້. ພວກເຂົາເຈົ້າ ເຫັນວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ມີທ່າແຮງ ໃນການຮັບປະກັນຕໍ່ບັນດາຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ພົ້ນເດັ່ນໃໝ່ ຈະຖືກປະຕິບັດ ຕາມມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງອັນດຽວກັນ ທີ່ຫຼາຍປະເທດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ເປັນພັນທະຂອງລັດພາຄີ.

ບັນດາບໍລິສັດ ມີສະຕິ ຕໍ່ພາບພົດ, ຕໍ່ສັງຄົມຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ນັບມື້ນັບຄວາມປອດໄພຂອງມະນຸດ ເປັນໃຈກາງໃນການຈັດການ ກັບພວກເຂົາ; ATT ສະເໜີໂອກາດທີ່ຈະເສີມຂະຫຍາຍສິ່ງນີ້.

4.6 ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົນໄກອື່ນ

ATT ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມສ້າງເຄື່ອງມືຄວບຄຸມອາວຸດ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ໂຄງການປະຕິບັດງານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບອາວຸດຍຸດໂທປະກອບ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍອາວຸດປືນ.

5. ລັດພາຄີມີຄວາມທ້າທາຍຫຍັງ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ?

ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນບັນຊີລາຍຊື່ບັນສິ່ງທ້າທາຍ ຕໍ່ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍປະທານຮ່ວມຂອງກຸ່ມເຮັດວຽກກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາສາກົນ(WGTU) ແລະ ຄັດຕິດໃສ່ກັບແຜນວຽກ

ສຳລັບກອງປະຊຸມກະກຽມCSP4(ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ A, ATT/ CSP4.WGTU. /2018/CHAIR/249/M1.WorkPlan):

1. ຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ ທາງດ້ານການເມືອງ ໄປສູ່ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ.
2. ການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງ ATT ໃນບັນດາບັນຊີລາຍຊື່ບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານຫຼືລັດຖະສະພາ.
3. ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ATT, ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສົງໄສ ຕໍ່ກັບສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ.
3.1 ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຕໍ່ບົດບາດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາ.
3.2 ຄວາມສົງໄສ ໂດຍກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
4. ສະຖານະການພາຍໃນປະເທດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານການເມືອງ ຫຼື ຄວາມປອດໄພ.
4.1 ການເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ.
4.2 ການຈູງໃຈເລື້ອງອາວຸດປືນ.
4.3 ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ແລະ ອື່ນໆ.
5. ສະຖານະການຄວາມປອດໄພຂອງພາກພື້ນ.
6. ເລັ່ງລັດຂະບວນການພາຍໃນປະເທດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ.
6.1 ມັນໃຊ້ເວລາ ສຳລັບລັດຖະບານ ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຂອງພັນທະໃນສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບົບ / ກົດຫມາຍພາຍໃນປະເທດ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
6.2 ການກະກຽມກົດໝາຍ ພາຍໃນ ທີ່ຈຳເປັນ ຍັງຕ້ອງໃຊ້ເວລາ.
6.3 ການປະສານງານທີ່ດີ ລະຫວ່າງ ບັນດາກະຊວງ ຫຼື ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ລັດຖະສະພາ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ.
6.4 ການໝູນວຽນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
7. ຄວາມສາມາດໃນການກໍ່ສ້າງ.
7.1 ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຫຼື ຄວາມຊ່ຽວຊານ (ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ).
7.2 ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນ (ເພື່ອປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ).
8. ພັນທະການລາຍງານ.
8.1 ຄວາມລັງເລໃນມາດຕະການຄວາມໂປ່ງໃສ ໂດຍທົ່ວໄປ. ການລາຍງານ ແມ່ນລະອຽດເກີນໄປ.
8.2 ລາຍການ ທີ່ຈະລາຍງານ ແມ່ນມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ ຕໍ່ກັບຄວາມປອດໄພແຫ່ງຊາດ.
8.3 ລາຍງານຄວາມເມື່ອຍລ້າ.
9. ລໍຖ້າຜູ້ອື່ນໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ (ປະເທດເພື່ອນບ້ານ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ອື່ນໆ).
10. ເອົາຊະນະ ຕໍ່ທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການເຈລະຈາ ATT, ລວມທັງ ຂໍ້ຄວາມ.
10.1 ການຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາ ໂດຍການລົງຄະແນນສຽງ.
10.2 ການມີຢູ່ ຫຼື ບໍ່ມີຢູ່ຂອງພັນທະສະເພາະ ໃນສົນທິສັນຍາ.

6. ຄຳຖາມ ທີ່ຖືກຖາມເປັນປະຈຳ (FAQ)

6.1ສົນທິສັນຍາ ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃດ ໃນການຄ້າອາວຸດທົ່ວໂລກ?

'ລັດພາຄີ ກຳລັງອ້າງອີງ ATT ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການສື່ສານ ກັບສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈຖ່າຍໂອນອາວຸດ ເຊັ່ນດຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ສື່ມວນຊົນ ທີ່ກຳລັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດພາຄີ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ການຕັດສິນໃຈໂອນຍ້າຍ ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ ATT. ATT ກຳລັງກາຍມາເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຄຳເວົ້າ - ແລະ ເປັນຕົວຊີ້ວັດ ຢ່າງແທ້ຈິງ - ໃນລະຫວ່າງ ການພິຈາລະນາວ່າ

ການໂອນອາວຸດບາງຢ່າງ ແມ່ນ 'ຮັບຜິດຊອບ' ຫຼືບໍ່. ໃນຂະນະທີ່ ມັນອາດຈະໄວເກີນໄປ ທີ່ຈະຕັດສິນຜົນກະທົບອັນເຕັມທີ່ຂອງ ATT, ມີຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນທີ່ຈະແນະນໍາບາງລັດພາຄີ ທີ່ຈໍາກັດການສົ່ງອອກ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງ ATT, ແລະ ບາງປະເທດ ກໍາລັງປະເຊີນ ກັບຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເມືອງ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ທີ່ຈະເຮັດແບບນັ້ນ.

6.2 ຈະເປັນແນວໃດ ກ່ຽວກັບບັນດາປະເທດ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນພາຄີໃນສົນທິສັນຍາ?

ATT ແມ່ນສົນທິສັນຍາ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງໃຫມ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນໄລຍະເວລາພຽງແຕ່ 49 ປີ ນັບແຕ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ATT ມີ 110 ປະເທດ ໄດ້ເຂົ້າເປັນພາຄີແລ້ວ. ແລະ ມີອັດຕາການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ/ການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາການປົດອາວຸດ ທີ່ໄວທີ່ສຸດອັນໜຶ່ງ.

ມີປະເທດຈໍານວນຫນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາ ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີໃນສົນທິສັນຍາ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລະເວັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ຈາກການກະທໍາ ທີ່ຈະທໍາລາຍວັດຖຸ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາ (Arts.10 ແລະ 18, Vienna. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ 1969).

ປະເທດອື່ນໆຈໍານວນໜຶ່ງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ ໄດ້ສະແດງຄວາມປາດຖະໜາ ຢາກເຂົ້າເປັນລັດພາຄີ ແລະພວມຢູ່ໃນຂະບວນການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາ. ການລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາ ບໍ່ແມ່ນທາງເລືອກຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ ຫຼັງຈາກ ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສົນທິສັນຍາ ໃນເດືອນທັນວາ 2014.

ໃນຂະນະທີ່ ສົນທິສັນຍາ ໄດ້ລວບລວມເອົາຈັງຫວະ ແລະ ຈໍານວນປະເທດທີ່ພຽງພໍ ກາຍເປັນລັດພາຄີ ແລະ ປະຕິບັດຂໍ້ກໍານົດຂອງສົນທິສັນຍາ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຫນຶ່ງ ຂອງສົນທິສັນຍາ ອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າ ຄວາມກົດດັນ ທີ່ຈະປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການຂອງສົນທິສັນຍາ ຍ້ອນວ່າ ມັນສ້າງມາດຕະຖານທົ່ວໂລກສໍາລັບ 'ຄວາມຮັບຜິດຊອບ'. ການຖ່າຍໂອນອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ.

6.3 ຂອບເຂດຂອງສົນທິສັນຍາຄວບຄຸມ ຮອດໃສ?

The ATT regulates certain types of transfers of certain categories of arms. ATT ຄຸ້ມຄອງບາງປະເພດຂອງການຖ່າຍໂອນອາວຸດບາງປະເພດ.

6.3.1 ປະເພດອາວຸດແບບໃດທີ່ສົນທິສັນຍາ ATT ຄວບຄຸມ?

ສົນທິສັນຍາ ATT ຄຸ້ມຄອງການຄ້າ ລະຫວ່າງ ປະເທດ ໃນປະເພດອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ເບິ່ງມາດຕາ 2(1)):

1) ລົດຖັງສູ້ຮົບ;

2) ພາຫະນະຫຸ້ມເກາະສູ້ຮົບ;

3) ລະບົບປືນໃຫຍ່;

4) ເຮືອບິນສູ້ຮົບ;

5) ເຮລິຄອບເຕີໂຈມຕີ;

6) ເຮືອຮົບ;

7) ລູກສອນໄຟແລະລູກສອນໄຟຂີປະນາວຸດ; ແລະ

8) ອາວຸດຍຸດໂທປະກອນຂະໜາດນ້ອຍແລະອາວຸດເບົາ.

ATT ຍັງນຳໃຊ້ກັບການສົ່ງອອກລູກປືນ/ລູກປືນທີ່ຍິງ, ເຄື່ອງຍິງຈະຫຼວດ ຫຼື ສົ່ງໂດຍອາວຸດທົ່ວໄປ ທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ, ລວມທັງ ພາກສ່ວນ ແລະ ອົງປະກອບ ທີ່ສົ່ງອອກ ໃນຮູບແບບທີ່ສະໜອງຄວາມສາມາດໃນການປະກອບອາວຸດແບບດັ້ງເດີມ ທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ (ເບິ່ງບົດຄວາມ. 3 ແລະ 4).

6.3.2 ການຖ່າຍໂອນປະເພດໃດແດ່ ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ ATT?

ATT ຄຸ້ມຄອງປະເພດທຸລະກຳຕໍ່ໄປນີ້ (ເບິ່ງມາດຕາ 2(2)):

- - ສົ່ງອອກ;
- - ການນຳເຂົ້າ;
- - ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ; ແລະ
- - ນາຍໜ້າ.

ສົນທິສັນຍາ ບໍ່ນຳໃຊ້ກັບການເຄື່ອນໄຫວສາກົນ ຂອງກຳລັງອາວຸດແບບປົກກະຕິທຳມະດາ ໂດຍລັດພາຄີ ຫຼື ໃນນາມລັດພາຄີ ເພື່ອນຳໃຊ້ຂອງຕົນ ໂດຍໃຫ້ອາວຸດຍຸດໂທປະກອບດັ່ງກ່າວ ຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ກຳມະສິດຂອງລັດພາຄີ (ເບິ່ງມາດຕາ 2(3)).

ນອກຈາກນັ້ນ, ATT ຮັບຮູ້ 'ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງລັດພາຄີ ທີ່ຈະໄດ້ມາດ້ວຍອາວຸດທົ່ວໄປ ເພື່ອໃຊ້ສິດທິໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງແລະ ການປະຕິບັດການຮັກສາສັນຕິພາບ' (ຂໍ້ 7, ຫຼັກການຂອງ ATT).

6.4 ພວກເຮົາ ສາມາດແນ່ໃຈວ່າ ປະເທດ ທີ່ເປັນພາລີ ເຄົາລົບຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາບໍ່?

ຂໍ້ກຳນົດການລາຍງານພາຍໃຕ້ ATT ຊ່ວຍຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ. ແຕ່ລະປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ໃນສົນທິສັນຍາ ຈະຕ້ອງສະເໜີບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມ ໃນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນປີທຳອິດຂອງການເຂົ້າເປັນເປັນຄີ ແລະ ປັບປຸງບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານສະເພາະ ເມື່ອມີມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃໝ່.

ນອກຈາກນັ້ນ, ກອງເລຂາATT ຍັງຮັກສາບັນທຶກ ການປະຕິບັດຕາມສັນຍາຂອງລັດພາຄີບາງຂໍ້ຜູກມັດຂອງສົນທິສັນຍາ, ລວມທັງ: ການຈ່າຍເງິນປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານການເງິນ; ການຍື່ນສະເໜີຂໍ້ມູນບັນຊີລາຍການຄວບຄຸມແຫ່ງຊາດ (ມາດຕາ 5); ອຳນາດການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ (ມາດຕາ 5); ຈຸດຕິດຕໍ່ແຫ່ງຊາດ (ມາດຕາ 5); ແລະ ການຍື່ນສະເໜີບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ປະຈຳປີ (ມາດຕາ 13). ຂໍ້ມູນນີ້ແມ່ນມີຢູ່ໃນເວັບໄຊທ໌ ATT, ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາງອັນ ແມ່ນມີພຽງແຕ່ປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ເທົ່ານັ້ນ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຍັງມີບົດບາດ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງປະເທດທີ່ເປັນພາຄີໃນ ສົນທິສັນຍາ. ສື່ມວນຊົນ ຍັງມີການຕັ້ງຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈຖ່າຍໂອນລັດພາຄີຂອງລັດພາຄີໂດຍອີງໃສ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ATT ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ATT ບໍ່ລວມເອົາກົນໄກ ການກວດກາ ຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອຕິດຕາມ ການປະຕິບັດຂອງແຕ່ລະປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມ (ການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ການທົບທວນຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ໜ່ວຍງານກວດກາ).

6.5 ສົນທິສັນຍານີ້ ຫ້າມປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ນຳເຂົ້າອາວຸດ ຫຼືບໍ່?

ມາດຕາ 6 ຂອງ ATT ຫ້າມການໂອນ (ລວມທັງການນຳເຂົ້າ)ລູກປືນ, ແລະ ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ອົງປະກອບ ແບບປົກກະຕິ ຖ້າການຖ່າຍໂອນ ຈະລະເມີດພັນທະສາກົນ ທີ່ລະບຸໄວ້, ຫຼື ຖ້າລັດພາຄີ ມີຄວາມຮູ້ວ່າ ອາວຸດທີ່ຖືກຖ່າຍໂອນຈະຖືກໃຊ້ເພື່ອຂ້າລ້າງເຊື້ອຊາດ, ອາດຊະຍາກຳ. ຕ້ານມະນຸດຊາດ ຫຼື ອາດຊະຍາກຳສົງຄາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ສົນທິສັນຍາ

ຈຶ່ງປ້ອງກັນ(ຫຼືຫ້າມ)ປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ບໍ່ໃຫ້ນໍາເຂົ້າອາວຸດ ໃນບາງສະຖານະການ (ແລະ ຂັດຂວາງ ຫຼື ຫ້າມ ລັດພາຄີສົ່ງອອກ ໄປຍັງລັດອື່ນ ໃນບາງສະຖານະການ).

ຖ້າການສະເໜີນໍາເຂົ້າ/ໂອນອາວຸດ, ລູກປືນ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນແບບດັ້ງເດີມ ບໍ່ໄດ້ຖືກຫ້າມ ຕາມມາດຕາ 6, ຖ້າລັດ ທີ່ສົ່ງອອກເປັນລັດພາຄີກັບ ATTT, ຈະຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຕື່ມອີກ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 7 ຂອງຄວາມສ່ຽງວ່າ ອາວຸດ ຫຼື ລາຍການອຸປະກອນຍຸດໂທບາຍ "ສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອປະຕິບັດ ຫຼື ອໍານວຍຄວາມສະດວກ" ໃຫ້ແກ່ການລະເມີດ ທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງ IHL ຫຼື ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດສາກົນ; ການກະທໍາ ໃນທາງຜິດ ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ຫຼື ອະນຸສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ລັດຜູ້ສົ່ງອອກ ເປັນພາຄີ; ຫຼື ການກະທໍາ ໃນທາງຜິດ ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ຫຼື ພິທີການສາກົນ ກ່ຽວກັບອາດຊະຍາກໍາ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງຂ້າມຊາດ ທີ່ລັດຜູ້ສົ່ງອອກ ເປັນພາຄີ. ຖ້າລັດຜູ້ສົ່ງອອກ ກໍານົດວ່າ ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຜົນກະທົບອັນໜຶ່ງ ໃນມາດຕາ 7(1), ຈະຕ້ອງບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ສົ່ງອອກ ແລະ ລັດນໍາເຂົ້າ ຈະບໍ່ສາມາດນໍາເຂົ້າອາວຸດ ຫຼື ສິນຄ້າ ທີ່ຊອກຫາໄດ້. ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງວ່າ ລັດທີ່ນໍາເຂົ້າເປັນລັດພາຄີຂອງ ສົນທິສັນຍາ ATT ຫຼືບໍ່. ລັດຜູ້ສົ່ງອອກ, ໃນຖານະ ທີ່ເປັນລັດພາຄີຂອງ ATT, ຕ້ອງ ປະຕິເສດການສົ່ງອອກ ຖ້າຫາກວ່າ ຜົນການປະເມີນການສົ່ງອອກ ພົບວ່າ ມີ "ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີນຂອບເຂດ" ໂດຍບໍ່ກ່ຽວກັບວ່າ ຜູ້ນໍາເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ສຸດທ້າຍ ແມ່ນໃຜ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ATT ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງລັດ ໃນການນໍາເຂົ້າອາວຸດຮູບແບບປົກກະຕິ ຖ້າພົບວ່າ: ອາວຸດ ຈະ ຫຼື ອາດຈະຖືກນໍາໃຊ້ ໃນລັກສະນະສະເພາະ ໂດຍລັດນໍາເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ສຸດທ້າຍ. ແຕ່ອັນນີ້ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍກວ່າວ່າ ລັດທີ່ສົ່ງອອກ ເປັນລັດພາຄີຂອງ ATT ໂດຍຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ ຂໍ້ກໍານົດຂອງມາດຕາ 6 ແລະ 7 ຫຼາຍກວ່າວ່າ ລັດນໍາເຂົ້າ ເປັນລັດພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ.

6.6 ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ມີບົດບາດອັນໃດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ?

ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ກ່ຽວກັບການຫັນເປັນສາກົນ ແລະ ການປະຕິບັດ ATT. ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມພົນລະເຮືອນ ສືບຕໍ່ຍືນຍົງກິດຈະກໍາເປົ້າໝາຍ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ພາກພື້ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການເປັນໂລກາພິວັດ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສະໜອງການໂຄສະນາເປົ້າໝາຍ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມກົດດັນສັງຄົມ ເພື່ອຮັກສາບູລິມະສິດທາງດ້ານການເມືອງຂອງສົນທິສັນຍາ. ກິດຈະກໍາສັງຄົມປະກອບມີ:

- ສະໜອງຊ່ຽວຊານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຄໍາແນະນໍາໃຫ້ລັດຖະບານ ທີ່ຊອກຫາການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາ, ລວມທັງ ເອກະສານຊັບພະຍາກອນ, ຄູ່ມື, ເຄື່ອງມື ແລະ ເອກະສານການໂຄສະນາຕ່າງໆ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສະໜັບສະໜູນການລົງນາມ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ.
- ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດຄວບຄຸມອາວຸດສະເພາະ, ເຊັ່ນ: ຫຼຸດຜ່ອນການຫັນປ່ຽນເສັ້ນທາງສູ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບເຄື່ອງມືອື່ນໆ.
- ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມສໍາມະນາ ຫຼື ກອງປະຊຸມລະດັບພາກພື້ນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ອົງການ NGO ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສຸມໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສ້າງເຄືອຂ່າຍນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກວິຊາການ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຕໍ່ຂະບວນການນິຕິບັນຍັດ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງສົນທິສັນຍາ.
- ສະໜັບສະໜູນວຽກງານປູກຈິດສໍານຶກ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກແຫ່ງຊາດ ແລະ ການປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດຂອງລັດພາຄີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມພາລະກິດຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ.

***